

«Ένας σπουδαίος Έλληνας μουσικοσυνθέτης ως εφηβικό πρότυπο»

Αναντίρρητα, η εφηβεία αποτελεί μια κομβική περίοδο στη ζωή κάθε ανθρώπου, κατά την οποία ο ίδιος λαμβάνει πλήθος ερεθισμάτων, τα αποκρυπτογραφεί και επιχειρεί να διαμορφώσει τη δική του μοναδική ταυτότητα. Σε αυτή τη διαδικασία καταλυτικό ρόλο κατέχει η υιοθέτηση προτύπων. Ως ορθό πρότυπο για κάθε νέο θα μπορούσε να χαρακτηριστεί και ο κύριος Σταμάτης Σπανουδάκης.

Πρόκειται περί ενός καταξιωμένου Έλληνα μουσικοσυνθέτη και στιχουργού ο οποίος γεννήθηκε στη Νέα Ιωνία Αττικής το 1948. Σπούδασε στο Πανεπιστήμιο του Βύρτσμπουργκ και μέχρι σήμερα έχει συνεργαστεί με επιτυχημένους Έλληνες τραγουδιστές όπως η Ελευθερία Αρβανιτάκη, η Άλκηστις Πρωτοψάλτη, ο Γιάννης Πάριος και ο Πέτρος Γαϊτάνος. Εκτός από την επαγγελματική του πορεία αξιοθαύμαστη είναι και η πολύπειρη προσωπικότητά του.

Αρχικά, αξίζουν να αναφερθούν τα θέματα από τα οποία αντλεί έμπνευση. Συνήθως πραγματεύεται γεγονότα που αφορούν την Ελλάδα, συνθέτοντας συγκινητικούς “ύμνους” προς την πολύπτυχη αξία της πατρίδας. Ακόμη, αναφέρεται στην Παναγία ή στον Κύριο, σε ηγετικές φυσιογνωμίες της ιστορίας όπως ο Μέγας Αλέξανδρος αλλά και σε τοποθεσίες-σταθμούς για τον Ελληνισμό όπως η Σμύρνη. Ιδιαίτερη συγκίνηση προκαλεί το γεγονός ότι εν μέσω λογισμών και παραλογισμών που επικρατούν σ’ αυτή τη χώρα επιχειρεί να μαλακώσει τις ψυχές των Ελλήνων και να μεταδώσει λίγο από την Ελλάδα και τον Χριστό που όλοι κρύβουμε μέσα μας, όπως ο ίδιος έχει εξομολογηθεί. Συμπεραίνουμε λοιπόν πως είναι ένας άνθρωπος με ευαισθησίες και καθαρή ψυχή.

Παντρεύοντας τις τρεις μεγάλες του αγάπες -τη ροκ, την κλασική και τη βυζαντινή μουσική- συνθέτει μουσικά αριστουργήματα τα οποία μιλούν μοναδικά με μαγικό τρόπο στην καρδιά του αποδέκτη. Θεωρείται υπόδειγμα για τους εξαιρετικούς στίχους του σε συγκλονιστικά κομμάτια όπως τα ακόλουθα: “Δέσποινα” “Θα’ρθεις σαν αστραπή”, “Ψυχή μου μη λυγίζεις”. Εξάλλου, όλοι μας έχουμε ανάγκη μια πηγή άντλησης ηρεμίας όταν βυθιζόμαστε σε μια στρεσογόνο καθημερινότητα. Ακούγοντας τη μουσική του αρκεί κάποιος να κλείσει τα μάτια και να αφηθεί αναπολώντας το παρελθόν ζώντας το παρόν και ατενίζοντας με αισιοδοξία το μέλλον.

Όταν κάποιος πρωτοδιαβάσει το βιογραφικό του θα γνωρίσει και άγνωστες πτυχές της ζωής του. Χάνει τον πατέρα του σε ηλικία 15 ετών και σύντομα ταξιδεύει μ’ένα συγκρότημα στο Παρίσι απ’ όπου ξεκινά και η πολυτάραχη νεανική ζωή του, δίνοντας

μάχη με τις ναρκωτικές ουσίες και τις αυτοκτονικές τάσεις. Η ξαφνική μεταστροφή του στη Χριστιανιστική είναι ικανή να τον λυτρώσει από αυτόν τον κυκεώνα και να ξαναπάρει τη ζωή στα χέρια του. Όπως ο ίδιος έχει αποκαλύψει: «Οι αποτυχίες μέτρησαν, με έκαναν καλύτερο. Ήμουν ροκάς στην Αγγλία, νόμιζα ότι θα γίνω ροκ σταρ και έφαγα τα μούτρα μου. Όταν τελείωσε ο κύκλος του ροκ, πήγα στη Γερμανία και σπούδασα σε αυστηρό κολέγιο μουσική. Εκεί έγινε η μεταστροφή μου στον Χριστό. Πριν από αυτό υπήρξε μια δύσκολη περίοδος με ουσίες. Σκεφτόμουν ακόμα και την αυτοκτονία με την γυναίκα μου. Ένας άνθρωπος μού μίλησε για τον Χριστό. Γέλασα στην αρχή. Όταν έφτασα σε άλλη μαυρίλα μίλησα στον Χριστό και είπα αν υπάρχεις δείξ' το μου και εγώ θα σ' ακολουθήσω και μου το έδειξε. Δεν εξηγείται με λόγια αυτό. Την επόμενη στιγμή πίστευα πως υπάρχει. Παράτησα τις σπουδές. Μια Κυριακή είπα δεν αντέχω άλλο και πήγα σε μια μικρή εκκλησία. Πέφτω κάτω στη λειτουργία και αρχίζω να κλαίω και να λέω θέλω τον Χριστό και προσευχηθήκαμε όλοι μαζί. Σηκώθηκα και ήμουν Χριστιανός. Έπειτα διάβαζα τη βίβλο δύο μήνες χωρίς να κουνιέμαι απ' το σπίτι και βρήκα απαντήσεις σε όλα» Σύμφωνα με τον ίδιο, όλα στη ζωή έχουν να κάνουν με τη στιγμή. Μια στιγμή είναι αρκετή για να αλλάξει τον ρου της προσωπικής ιστορίας του καθενός. Το γεγονός ότι με τη βαθιά πίστη και το ψυχικό του σθένος κατάφερε να σωθεί, να αποκτήσει μια ποιοτική ζωή και μάλιστα μέσω της τέχνης να μπορεί να εκφραστεί και να καλλιεργήσει το ταλέντο του ίσως δίνει θάρρος σε πολλούς ανθρώπους.

Επιπροσθέτως, παρόλο της μεγάλης του αναγνωρισιμότητας, ακόμη και στο εξωτερικό, είναι εξαιρετικά ταπεινός, απλός και συνεσταλμένος, χωρίς να υπερηφανεύεται και να είναι υπερόπτης. Πρωταρχικό του μέλημα είναι να ενώσει τους απανταχού Έλληνες και μέσω του έργου του να απαλύνει τις ψυχές τους, όπως έκανε και ο ίδιος.

Συνοψίζοντας, ο κύριος Σπανουδάκης είναι μια αξιοσέβαστη προσωπικότητα με αξιόπαινη προσφορά σε ηθικοπνευματικό και πολιτιστικό επίπεδο. Μπορεί να αποτελέσει εφηβικό πρότυπο, καθώς συμβάλλει στην υιοθέτηση διαχρονικών αξιών και προτρέπει τον άνθρωπο να προβεί σε μια εσωτερική ανασκόπηση ώστε να κατανοήσει τις βαθύτερα θαμμένες ανάγκες του. Επιπλέον, προάγει έναν υγιή προβληματισμό, οξύνει τη σκέψη, ενθαρρύνει την ενασχόληση με τον ελληνικό πολιτισμό και τον Χριστιανισμό όπως και τον σεβασμό απέναντι στις παραδόσεις μας. Αυτή η σπουδαία και αξιομνημόνευτη παρακαταθήκη αποτελεί μια μορφή γνήσιας ψυχαγωγίας. Όποιος σέβεται την πατρίδα και θεωρεί καταλυτική την παρουσία του Θεού στη ζωή του ως προστάτη και βοηθού στις δύσκολες ώρες, σίγουρα θα εμπνευστεί από τη στάση προς τη ζωή και την αυθεντικότητα του σπουδαίου κ. Σπανουδάκη.

(Πηγή αποσπάσματος συνέντευξης: athensvoice.gr)

Επιμέλεια: Βελαΐτη Κωνσταντίνα